

• FØROYA • SOCIAL-DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 7

Lýsingarprísur fyri petittreglu: 40 øyru á 1. síðu, 30 øyru á 3. og 4. síðu

Leygardagin 13. februar 1943

Bladið verður bílagt á posthúsinum, og kostar kr. 1,50 + porto um fjórðingsárið

17. árg.

„Dagblaðið“ og vøruhandilin.

Thorsten Petersen kom sum sagt frá í hesum blaði fram við einum øðiligum álopi á vøruhandilin undir Johannes Olavus Joensens leiðslu.

Hann varð »konfronteraður» við J. O. Joensen. Men tá ið Joensen — hann visti tá ikki, at T. P. var maðurin, ið hevði skulsett hansara vøruhandil so hervíligt — merkti álopið á vøruhandilin sum skilaleyst og órættvist, sat T. P. smolturskotin sum mis í landi — tað kvatt ikki eitt einasta orð úr honum.

Men hóast hetta, heldur »Dagblaðið» áfram við at endurnýggja Th. Petersens álop á J. O. Joensens vøruhandil.

Hvi blaðið ger hetta er sjálvgitt!

Tað er so sanniliga ikki av kærleika til fólk. Tað stavar ikki frá huginum at verja fólk móti okurprisum. Nei! nei!

Allir vita, hvussu øgiligris prisirnir hjá heilsulomonnum eru á øllum vørum, ið vøruhandilin ikki »konkurerar» við teir i.

Fleiri hundrað prosent er her talan um. Tað eru hesar øgiligu prisir, fólkaflokkurin kennir sum sína skyldu at halda javnaðarmenn og aðrar frá at eftiransa og niðurseta. Ti bardist flokkurin sum vargur á skó móti allari prisestiransan, ið nært við heilsulomonnum. Fólkaflokkurin vildi vinda burturav sær av øði, tá ið talan varð um at gera prislógina strangari og at áseta priskontrollarar. Tá ið vanlig deilan ikki hjálpti, royndi fólkaflokkurin við øllum vápnum at »skandalisera» vøruhandilin og »idealisera» heilsulomonnum og gera teir til sannar einglar, sum ikki hugsadu um annað enn at tæna fólkinum og selja tí billigar vørur.

Er tað ikki láturligt at hoyra

henda flokk nú í álopi á vøruhandilin gráta krekudillutár yvir fólk, sum má liggja undir tí vannlagnum at vera noytt at keypa frá handlinum hjá tí almenna.

Man fólkaflokkurin verunliga billa sær inn, at fólk trýr honum, tá ið hann vil gera grossistarnar til nakrar einglar og landshandilin til hin ringa rovfuglin, ið rænir fólk og koyrir tað á húsagang!

Hvaðani fáa heilsulomonninir øll hundraðtúsundini, ið skattalistarnir sýna, at teir vinna?

Teir vinna fleiri túsund nú enn teir undan krígunum vunnu hundraðir.

Fleiri heilsulomenn nú enn undan krígunum. Soleiðis minni vøurnegd til hvønn at selja.

Men ágóðin hjá hvørjum einstakum er kortini margfaldaður.

Men hesir eru kortini reinir filantropar sigur fólkaflokkurin!

Knotur eru í honum.

Úti móti teim sjeyti reikar hann, Churchill, um millum landa, vígvælla, sum var hann ein ungur friggjari.

Hann fleyg til Ameríku at hitta Roosevelt. Hann helt fund á Atlantshavinum saman við Roosevelt

og øðrum góðum monnum. Hann var í Moskva aðrenn nakar visti av at hitta Stalin fræga. Hann var á heimferðini í Egypt. Og nú seinast er hann farin frá stórfundinum í Cassablanca í Afríku til Týrkið, Egypt, Libyu og Tunis, har ið hann hevur »inspicerað» tær bretsku herstyrkirnar.

Slíkt eru seggjár.

Tað er ikki lægið at Bretar eru einir av teirra fyrsta manni!

Churchill — Stalin — Roosevelt — Chian Kai Check, tað eru bular, ið kortini ikki stinga upp fyri nøkrum diktatori.

Ein leiðbeining frá Føroya Fiskimannafelag til føroyskar fiskimenn.

Sum øllum fiskimonnum kunnugt, er stæggar komin í allan fiskiskap við segl- og motorskipum vegna ófriðatíðina, og istaðin hevur fiskur verið keyptur, mest úr Íslandi, til útflutnings í ísi, men nú tykist tann mátin at gerast so tvørligur vegna hækkanði fiskaprisir, at føroyskir útgerðarmenn noyðast at hugsa um fiskiskap av nýggjum. Hin gamli snærisfiskimáttin verður neyvan tikin aftur í brúk, men so eru aðrir mátar, t. d. troling við smærri skipum, lnuu og garna veiðumátarnir.

Føroya fiskimannafelag hevur alla tíðina ligið framvið til at halda seg kunnugan við, hvat sum er í gerðing, tí felagið kennir tað á sær sum eins skyldu imóti felagsmonnum at fáa fasta kontraktir ílag, áður enn skipini fara út. Fyri troling við smærri skipum og fyri lnuveiðuna er semja um kontrakt komin í lag millum Færøernes Rederiforening og Føroya Fiskimannafelag, og tær kontraktirnar eru at fáa á skrivstovu felagsins.

Kontraktin fyri sigling við innkeyptum ísfiski, sum galt í 1942, stendur framvegis við makt fyri limir av Føroya Fiskimannafelag

til nýggj kontrakt er komin ílag. Færøernes Rederiforening kravdi ráðagerð um kontrakt fyri 1943 í 15. januar og fundir felaganna millum vóru 27. og 28. januar, men eingin semja fekkst í lag, hóast semingarmaðurin var til stæðis og royndi sitt. Síðan fór málið fyri hin lógsetta gerðardómstólin, sum so skal gera kontraktspurningin av. Tað sama varð tilfellið við kontraktini fyri lönun av manningini umboð á trolarum, her er tað ikki Færøernes Rederiforening, men Felag hina Føroysku Trolaraigara, sum er mótparturin. Bæði málini munnu fara at koma fyri í nærmastu framtíð.

Tá Føroya Fiskimannafelag fekk vissu fyri, at útgerðarmenn, sum ikki eru limir í Færøernes Rederiforening ætlaðu at gera skip út til veiðu við gørunum eftir torski, vendi felagið sær skrivliga til J. F. Kjølbro, Klakksvik sum hin størsta og bað um at fáa ráðagerð í lag um kontrakt, men felagið fekk ikki aftursvar.

Tað tykist, sum harra Kjølbro ikki virðir Føroya Fiskimannafelag so mikið, at hann vil spandera eitt frimerki uppá tað. Hann um tað! — Kennir hann seg so stóran, at hann ikki vil ønta aftur, tá teir menn, sum í 30 ár hava ført honum ríkidemi í havn, loyva sær at spyrja, so kann maður bert minnst á eitt rámandi gamalt orðatak,

Føroya Fiskimannafelag vendi sær tíntast til hin lógsetta semjunnarmannin og bað hann, sambart galdandi lóg, fáa ráðagerð við harra Kjølbro ílag, men har er einki komið burtur úr annað enn tað, at harra Kjølbro letur gera kunnugt, at tað er óvist, at hann letur nakað skip út til garna veiðu í ár. Vit eru sjálvsagt pliktadur at trúgva honum; men stæðga við orðið »óvist» og hugsa okkum, at óvist í einari snarari vending lætt kann verða broytt til »vist» og at tað kann ske so bráðdliga, at fiskimenn ikki fáa